

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962 *

פרק ראשון: פרשנות

1. בחוק זה –

- "ביב פרטי" – ביב המשמש נכס אחד, על חיבוריו;
"ביב ציבורי" – ביב המשמש כמה נכסים ושהשופכין נזרמים אליו מכיבים פרטיים בלבד;
"ביב מאסף" – ביב שהשופכין נזרמים אליו בעיקר מכיבים ציבוריים;
"ביוב" – ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם וכן מיתקנים לטיהור מי שופכין;
"בעל" או "מחזיק" של נכס – בעלד ומחזיקו לענין ארבונות העיריה או המועצה המקומית;
"המועצה" – מועצת הרשות המקומית;
"מהנדס הרשות המקומית" – מהנדס שנתמנה לכך על ידי המועצה;
"נכס" – בנין או קרקע בתחום הרשות המקומית, למעט רחוב;
"ראש המועצה" – לרבות מי שהוסמך על ידיו בכתב;
"רשות מקומית" – עיריה, מועצה מקומית או איגוד ערים שמתפקידיו התקנת ביוב או החזקתו;
"רשות הבריאות" – מי שנתמנה לכך על ידי שר הבריאות, בהוראה כללית או מיוחדת;
"שופכין" – פסולת המרוחקת מנכסים על ידי זרם המים וכן מי התהום או מי הגשמים העשויים להימצא במים אלה.

הגדרות

פרק שני: תפקידה וסמכותה של רשות מקומית

2. רשות מקומית רשאית, ועל פי דרישת שר הפנים חייבת, להתקין ביוב בתחומה או בחלק ממנו.

התקנת ביוב על ידי הרשות

3. בהתקנת ביוב רשאית הרשות המקומית בתחומה –

סמכויות מיוחדות בהתקנת ביוב

- (1) להניח כיבים מתחת לכל רחוב;
- (2) לבצע כל עבודה במבנה או במיתקן שמתחת לרחוב, לרבות הריסתם, הכל במידה הדרושה להסרת מכשולים לביוב;
- (3) להניח צינורות המחברים נכס לביב ציבורי ולהעביר את הביוב דרך כל קרקע או מתחתה, לאחר מתן הודעה על כך לבעלי הנכסים.

4. בנכס המוחזק על ידי צבא-הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית אחרת, כפי שאושר מטעם שר הבטחון, לא תשתמש רשות מקומית בסמכות לפי סעיף 3 אלא בהסכמתו של מי ששר הבטחון ימנה לכך.

נכסים המשמשים מטרה בטחונית

5. הרשות המקומית רשאית, באישור שר הפנים, להשתמש בסמכויות לפי סעיף 3 גם מחוץ לתחומה במידה שהדבר דרוש להרחקת שופכין מתחומה או כדי לנהוג בהם בדרך אחרת; לגבי שימוש בסמכות כאמור בתחום של רשות מקומית אחרת שלא בא עליו הסכמתה של אותה רשות, לא יתן שר הפנים אישור אלא לאחר שועדה, שימנה לכך, חקרה בדבר והגישה לו את מסקנותיה.

עבודות מחוץ לתחום הרשות המקומית

* נתקבל בכנסת ביום ח' בתמוז תשכ"ב (10 ביולי 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 467, תשכ"א, עמ' 230.

פיצויים בעד נזק
התקנת ביוב

6. בכיצוע עבודות ביוב לפי חוק זה תימנע הרשות המקומית ככל האפשר מגרימת נזק ותשלום פיצויים בעד כל נזק שגרמה בכיצוע עבודות אלה.

בוררות

7. התובע פיצויים לפי סעיף 6 והרשות המקומית רשאים להסכים על מסירת ההכרעה בתביעה לבוררות שעליה תחול פקודת הבוררות.¹

ביבים – קנין
הרשות המקומית

8. ביוב שהונה על ידי הרשות המקומית בתוך תחומה, הן לפני תחילתו של חוק זה והן לאחר מכן, הוא קנינה של הרשות המקומית.

רכישת ביבים
על ידי הרשות
המקומית

9. רשות מקומית רשאית לרכוש בתחומה, בכל דרך שהיא, ביוב או כל זכות כביוב שבתחומה, אם מהנדס הרשות המקומית אישר שהביוב הוא במצב תקין וכי ההוצאות לקנייתו לא יעלו על ההוצאות הדרושות להתקנת ביוב חדש; באומדן הוצאות אלה יביאו בחשבון את ההפרש שבין התקופה המשוערת שכה גיתן להשתמש עוד כביוב הקיים לבין התקופה המשוערת של השימוש בביוב חדש.

החזקת ביוב

10. רשות מקומית תחזיק את ביובה במצב תקין להנחת דעתה של רשות הבריאות.

שינויים בביוב

11. התקנת ביוב וכל שינוי בו, וכן סתימתו או הריסתו, ייעשו באופן שלא יהא בהם משום מפגע ציבורי או משום סכנה לבריאות הציבור ובהתאם לדרישות רשות הבריאות.

הסכם בדבר
חיבור נכס
שמחוץ לתחום

12. רשות מקומית רשאית להרשות לבעל נכס שמחוץ לתחומה או למחזיקו לחבר ביב פרטי שבנכסו עם הביוב של הרשות המקומית בתנאים שיוסכם עליהם עמה ואם היה הנכס בתחום רשות מקומית אחרת – גם עם אותה רשות מקומית.

אישור של הועדה
המחוזית, של שר
הבריאות ושל שר
החקלאות

13. (א) תכנית להתקנת ביוב טעונה אישורים של הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר ושל שר הבריאות או של מי שימנה לכך.

(ב) תכנית להתקנת מיתקני טיהור וסילוק שופכין מן הביוב אל מחוץ לתחום הרשות המקומית – טעונה גם אישורו של שר החקלאות או של מי שימנה לכך.

עבודות ביוב
באתר היסטורי או
במקומות קדושים

14. באתר היסטורי כמשמעותו בפקודת העתיקות², לא יותקן ביוב אלא בהסכמתו של שר החינוך והתרבות או של מי שימנה לכך; במקום קדוש כמשמעותו בדבר המלך במועצה על א"י (המקומות הקדושים),³ 1924, לא יותקן ביוב אלא בהסכמתו של שר הדתות או של מי שימנה לכך.

מכירת מי הביוב

15. רשות מקומית רשאית, בכפוף להוראות חוק המים, תשי"ט–1959,⁴ והוראות על פיו, למכור את מי הביוב שלה בתנאים הנראים לה, ובלבד שיובטח להנחת דעתה של רשות הבריאות כי מי הביוב לא יהיו למפגע ציבורי.

פיק שלישי : היטל ביוב ואגרת ביוב

הודעה על
התקנת ביוב

16. החליטה רשות מקומית להתקין ביוב או לקנותו, תמסור לבעלי כל נכס שהביוב ישמש אותו, הודעה על כל שלב העומד להתקנה או לקניה, היינו – ביב ציבורי, ביב מאסף ומיתקנים אחרים, למעט מכון טיהור; ושענה כי הודעה כאמור לא גמסרה למי שחייב בתשלום בעקבות ההודעה לא תישמע אלא מאותו חייב עצמו.

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ו', עמ' 35.

² חוקי א"י כרך א', פרק ה', עמ' 24.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2805.

⁴ ט"ח 288, תשי"ט, עמ' 186.

17. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוב שישימש אותו נכס, חייבים בהיטל התקנת הביוב (להלן – ההיטל), בשיעור שייקבע בחוק עזר לכל שלב כאמור בסעיף 16; ההיטל מוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת הביוב או של קנייתו.

18. ואלה הם הכללים שלפיהם ייקבעו שיעורי ההיטל בחוק העזר:

(1) השיעורים ייקבעו לפי כל מטר מרובע של קרקע וכל מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה;

(2) מטר מרובע ומטר מעוקב של בניה יחושבו לענין זה, לפי הבנוי למעשה, בכל קומותיו של הבנין, ולפי הניתן לבניה בנכס לפי כל תכנית בנין עיר המחייבת באותו מקום או לפי רשיון בניה לפי פקודת בנין ערים, 1936⁵, הכל לפי השטח והנפח הגדול יותר;

(3) על אף האמור בפסקה (2) רשאית רשות מקומית לקבוע בחוק עזר כי מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה יחושבו לפי הבנוי למעשה בכל קומותיו של הבנין, ומשעשתה כן, חייבים בעלי הנכס בהיטל על כל תוספת של מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה שתיווסף לנכס אחרי מסירת ההודעה לפי סעיף 16, לפי השיעור המחייב בשעת גמר בניית התוספת.

19. בקרקע שנשפך ממנה וממבניה מטר מעוקב של שופכין לשעה לדונם לפחות, או ארבעה מטרים מעוקבים של שופכין ליממה לדונם לפחות, או סוג שופכין המחייב הוצאות יתר בהתקנת הביוב, תיווסף להיטל, כחלק ממנו, תוספת מפעל, שתיקבע על ידי ועדת היטל שתמנה הרשות המקומית (להלן – הועדה) ושלא תעלה על הוצאות היתר הנגרמות בהתקנת הביוב בגלל העומס המקסימלי לשעה או ליממה לדונם או בגלל סוג השופכין כאמור; אולם –

(1) בעל נכס שאינו משמש אלא למגורים או למשרד או לשניהם כאחד, פטור מתשלום תוספת מפעל בעד אותו נכס;

(2) היה נכס משמש כחלקו למגורים או למשרד, אין מביאין בחשבון, לענין החיוב בתשלום של תוספת מפעל, את כמות השופכין הנשפכת מאותו חלק.

20. הועדה תקבע בעצמה את סדרי עבודתה, במידה שלא נקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית או בתקנות.

21. הועדה תתן לבעל הנכס הנוגע בדבר הזדמנות נאותה להביא לפניו את טענותיו בדבר ההיטל לפני שתשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה.

22. (א) לענין סעיף 19 מוסמכת הועדה לאמוד את כמות מי השופכין, הקיימת או העתידה, הנשפכים מנכס פלוני.

(ב) לא נעשה האומדן ונמסרה דרישת התשלום לבעל הנכס לפי סעיף 28, רואים את הנכס כאילו נשפכים ממנו פחות ממטר מעוקב לדונם לשעה ופחות מארבעה מטרים מעוקבים לדונם ליממה.

23. הועדה תאמוד את כמות השופכין הנשפכים מנכס פלוני ותקבע את טיבם לפי מצבו של הנכס ודרכי השימוש בו בשעת מסירת ההודעה לפי סעיף 16.

24. אם בשעת מסירת ההודעה לפי סעיף 16 היה בתקפו רשיון בניה בנכס פלוני, רואים את הנכס, לענין תוספת המפעל, כאילו הוקם הבנין בהתאם לתנאי הרשיון וכאילו שימש

⁵ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

את המטרה המפורשת בו ולפי זה תיאמד הכמות המשוערת של השופכין הנשפכים מהנכס וייקבע סוגם; הוראה זו אינה חלה ברשות מקומית הגובה היטל לפי סעיף 18 (3).

25. אם אחרי מסירת ההודעה לפי סעיף 16 שונה השימוש בנכס או חלו בו שינויים אחרים, באופן שחל על הנכס סעיף 19, חייב בעל הנכס לשלם לרשות המקומית את ההוצאות שהוציאה על הכיוב עקב השינוי; הוראה זו אינה חלה על שינויים עקב תוספת בניה בלבד ברשות מקומית הגובה היטל לפי סעיף 18 (3).

26. בחוק העזר מותר להדריג את ההיטלים לפי אזורים שונים של תחום הרשות המקומית. דירוג ההיטל

27. בנכס שכבר שולמו עליו דמי השתתפות בהתקנת כיוב, לא יחוייב עוד בעל הנכס בהיטל לגבי השלב שעליו שולמו, בין שהכיוב נרכש על ידי הרשות המקומית ובין שהותקן על ידי שנית. מניעת תשלום כפל

28. ראש המועצה ימסור לבעלי הנכסים החייבים בהיטל, דרישת תשלום המפרטת את סכום ההיטל שבעל הנכס חייב בו, את הפרטים ששימשו יסוד לחישוב ההיטל לפי פרק זה, את מועד התשלום, את זכות הערר וכן פרטים נוספים שנקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית או בתקנות. דרישת תשלום

29. (א) שר המשפטים ימנה ועדות ערר לענין חוק זה ויקבע, בהתייעצות עם שר הפנים, לכל אחת מהן את מושבה ואת אזור שיפוטתה. ועדת ערר

(ב) כל ועדת ערר תהא של שלושה. יושב ראש בוועדה יהיה שופט, ושני החברים האחרים יתמנו על פי המלצת שר הפנים.

(ג) לוועדת ערר יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניקן לוועדות חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות החקירה⁶.

(ד) ועדת ערר לא תהא קשורה בדניי הראיה אלא תפעל בדרך שתיראה לה מועילה ביותר לכירור השאלות העומדות להחלטתה.

30. בעל נכס הרואה עצמו נפגע על ידי דרישת תשלום לפי סעיף 28, רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו הדרישה, לערר עליה לפני ועדת הערר, והועדה רשאית לאשר את דרישת התשלום, בשינויים או בלי שינויים, או לבטלה; יושב ראש הועדה רשאי להאריך את המועד להגשת הערר עד ליום הששים מיום שנמסרה דרישת התשלום הנדונה, אם ראה טעמים סבירים לכך. ערר

31. (א) הערר והרשות המקומית רשאים לערער על החלטת ועדת הערר לפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא המושב של ועדת הערר וידון בו שופט יחיד; אין לערער על החלטת בית המשפט המחוזי בערעור כאמור אלא ברשות בית המשפט ובנקודה משפטית בלבד. ערעור

(ב) הערעור יוגש לא יאוחר מהיום השלושים לאחר היום שבו נמסרה למערער הודעה על החלטת ועדת הערר; בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערעור עד ליום הששים מיום שנמסרה ההודעה הנדונה, אם ראה טעמים סבירים לכך.

32. (א) הגשת ערר או ערעור לפי פרק זה אינה מעכבת את הביצוע של דרישת התשלום, אלא אם החליטו על כך יושב ראש ועדת הערר או בית המשפט, הכל לפי הענין. עיכוב הביצוע וסדרי דין

⁶ חוקי א"י, פרק כ"א, עמ' 132.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את דרכי ההגשה של ערר וערעור לפי פרק זה, ואת סדרי הדין בהם, לרבות הוראות בדבר הוצאותיהם.

33. ההיטל ישולם תוך שלושה חדשים לאחר מסירת דרישת התשלום לבעל הנכס או במועדים מאוחרים יותר שנקבעו בחוק העזר או בדרישת התשלום או עד תום שלושים יום מיום תחילת עבודת ההתקנה שבקשר אתה הוטל ההיטל, הכל לפי המועד המאוחר יותר; תעודת מהנדס הרשות המקומית בדבר מועד תחילת עבודה כאמור תשמש ראיה לדבר.

מועד התשלום

34. שר הפנים, בהתייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר חייית מועד התשלום של ההיטל לסוגים של בעלי נכסים שיפרט בתקנות.

חייית תשלום
ההיטל

35. לא שולם ההיטל במועד שנקבע לפי סעיף 33 או 34, רשאית הרשות המקומית להוציא את החיוב לפועל, על פי תעודה של ראש המועצה, בדרך שמוציאים לפועל פסק דין סופי של בית משפט שלום, וזאת אם עוכב הביצוע של דרישת התשלום לפי סעיף 32.

הוצאה לפועל של
חיוב בהיטל

36. בעל נכס שלא שילם היטל במועדו, לרבות המועד הנדחה על פי סעיף 34, ישלם אותו לפי השיעור שהוא בתקפו בעת התשלום, או לפי השיעור שהוא בתקפו בעת הטלתו, בתוספת ריבית עליו בשיעור השווה למחצית השיעור הגבוה ביותר שנקבע למילות לפי חוק הריבית, תשי"ז—1957⁷, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

ריבית על פיגור
בתשלום

37. רשות מקומית רשאית, בחוק עזר, להטיל על המחזיקים בנכסים המחויבים לביוב אגרה לכיסוי הוצאות החזקת הביוב שלה (להלן – אגרת ביוב); ואם לא נקבע שיעורו של ההיטל, רשאית היא לכלול בהוצאות החזקה גם את ההוצאות להתקנת הביוב.

אגרת ביוב

38. ברשות מקומית הגובה על פי חוק עזר אגרה בעד אספקת מים תשלום אגרת הביוב כתוספת לאגרת המים, ודינה לענין פיגור בתשלום כדין אגרת המים.

איחוד אגרת
ביוב ואגרת מים

39. (א) אגרת ביוב יכולה להיות מודרגת והיא תוטל לפי קנה מידה שתקבע הרשות המקומית בחוק עזר.

קני המידה של
אגרת הביוב

(ב) בנכסים המשמשים לתעשייה או למלאכה יהיו קני המידה לאגרת הביוב, שייקבעו על ידי הרשות המקומית לפי סעיף קטן (א), טיב השופכין, כמותם, השפעתם על הביוב, ורשאית הרשות המקומית להוסיף לאלה קני מידה סבירים אחרים.

פרק רביעי: ביצוע עבודות לפי דרישה

40. (א) ראש המועצה רשאי, אם ראה צורך בדבר לשם הרקת שופכין תקינה מנכס פלוני, או כדי למנוע נזק מן הביוב או להבטיח את הפעלתו התקינה, או לשם מניעת מפגע תברואה או הסרתו – לדרוש בכתב מבעל הנכס לבצע, להנחת דעתה של רשות הבריאות, תוך המועד ובתנאים שיקבע בדרישה, עבודות אלה:

סמכות לדרוש
ביצוע עבודות

(1) התקנת ביב פרטי לנכסו;

(2) חיבור ביב פרטי שבנכסו לביב ציבורי או תיקון חיבור שאינו מניח את דעתה של רשות הבריאות;

(3) שינוי או תיקון של ביב פרטי שבנכסו.

(ב) הרואה את עצמו נפגע על ידי דרישת ראש המועצה לפי סעיף זה, רשאי תוך המועד שנקבע לו לביצוע העבודה לבקש מבית משפט השלום שבתחום שיפוטו נמצא הנכס

⁷ ס"ח 218, תשי"ז, עמ' 50.

הנדון את ביטולה של הדרשה של רש"י, ובבירור הבקשה רשאי בית המשפט להחליט כל החלטה שראש המועצה היה רשאי להחליטה לגבי הנכס הנדון לפי סעיף זה. החלטת בית המשפט המחוזי, בערעור על החלטת בית משפט השלום לפי סעיף זה, תהיה סופית.

סמכות המועצה
לבצע

41. לא קיים בעל נכס דרישה של ראש המועצה לפי סעיף 40, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות הדרושות ולגבות את הוצאותיה מבעל הנכס ואין הבקשה של בעל הנכס לפי סעיף 40 (ב) מעכבת את הביצוע.

ביצוע עבודות
מאחריות פלילית

42. ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה לפי סעיף 41 אינו פוטר את בעל הנכס מאחריות פלילית לפי חוק זה ולפי כל חיקוק אחר.

פרק חמישי: עבירות ועונשין

איסור הזרמת
חמרים מוזיקים

43. המניח בודיעין שחומר מוצק או נוזל יישפך מנכס שבבעלותו, בפיקוחו או בהחזקתו לכיוב בדרך העלולה לחסום את הזרם התקין של מי הכיוב או לגרום נזק לכיוב, דינו – קנס חמש מאות לירות וקנס נוסף של חמישים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי מסירת התראה מטעם ראש המועצה, וכן חייב הוא לפצות את הרשות המקומית בעד כל נזק שגרם לה על ידי עבירתו.

איסור הזרמת
מי גשמים

44. המניח בודיעין שמי גשמים יישפכו לכיב בלי היתר בכתב מראש המועצה, דינו – קנס שלוש מאות לירות וקנס נוסף של שלושים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי מסירת התראה מטעם ראש המועצה.

דין בעל נכס
שביצע עבודה
שלא לפי
הדרישה

45. בעל נכס שביצע עבודה שלא בהתאם לתנאי הדרישה לפי סעיף 40, דינו כדין אשם בעבירה לפי סעיף 35 לפקודת בנין ערים, 1936, ולבית המשפט או לרשות המקומית יהיו לענין זה כל הסמכויות של בית המשפט או של הועדה המקומית, הכל לפי הענין, לפי הסעיף האמור ולפי הסעיפים 36 עד 36 לאותה פקודה, כאילו ביצע בעל הנכס עבודה שלא בהתאם לתנאי רשיון לפי הפקודה האמורה.

עבירות אחרות

46. (1) בעל נכס שלא קיים דרישה לפי סעיף 40 ואין עוד זכות לבקש את ביטולה או שינויה;
(2) המפריע לעובד של רשות מקומית או לעובד של רשות הבריאות בהשתמשם בסמכויותיהם לפי סעיף 48, דינם – קנס חמש מאות לירות או מאסר ששה חדשים.

פרק שישי: הוראות כלליות

רשות לחבר ביב
פרטי לכיוב

47. בעל נכס רשאי לחבר ביב פרטי מנכסו לכיב ציבורי, לפי תנאים שהרשות המקומית תקבע.

זכות כניסה

48. מי שהוסמך לכך בדרך כלל על ידי הרשות המקומית או על ידי רשות הבריאות רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל נכס כדי לעשות בו כל עבודה הדרושה לביצוע תפקידיהן לפי חוק זה וכדי להבטיח בדרך אחרת את קיום הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנס למבנה אלא בהסכמת התופס בו, או לאחר שנתן לתופס בו הודעה מוקדמת זמן סביר מראש, או כשדחיפות הענין מחייבת את כניסתו אף ללא מתן הודעה מוקדמת כאמור; אולם בנכס המוחזק על ידי צבא-הגנה לישראל או המשמש בדרך אחרת למטרה בטחונית כפי שאושרה מטעם שר הבטחון, לא ישתמשו בסמכות זו אלא בהסכמתו של מי ששר הבטחון מינה לכך.

- דין המדינה 49. לענין חוק זה דין המדינה כדין בעל נכס או מחזיק אחר.
- שמירת סמכויות וחובות אחרות 50. סמכות לפי חוק זה אינה גורעת מסמכות לפי חיקוק אחר, וקיום חובה לפי חוק זה אינו פוטר מקיום חובה לפי חיקוק אחר.
- אצילת סמכויות 51. שר הפנים רשאי לאצול מסמכויותיו לפי חוק זה, למעט הסמכות להתקין תקנות בנות פעל תחיקתי.
- אחריות הודית של בעלים 52. מקום שבחוק זה או על פיו מוטלת חובה על בעל נכס, חייבים בקיומה, יחד ולחוד, כל אלה שהם בכחינת "בעל" של אותו נכס לענין חוק זה, וכל סעד שניתן כדין לבעל הנכס בקשר לקיום חובה כאמור ניתן גם להם; קיים אחד מהם את החובה, חייבים האחרים להשתתף בהוצאותיו או לפצותו בדרך אחרת כפי שנקבע בהסכם ביניהם, ובאין הסכם – בשים לב לשיעור ההנאה של כל אחד מהם בנכס.
- בתים משותפים 53. בדירה בבית משותף כמשמעותה בחוק הבתים המשותפים, תשי"ג–1952⁸ – רואים לענין חוק זה כחלק משטח הדירה גם אותו החלק של הרכוש המשותף הצמוד לאותה דירה.
- המצאת מסמכים 54. לענין המצאת מסמכים לפי חוק זה – למעט מסמכים שיש להמציאם לענין הליך לפני בית משפט – יחולו הוראות סעיף 132א לפקודת העיריות, 1934⁹, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
- ביצוע ותקנות 55. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה, ובין השאר תקנות בדבר –
 (1) החמרים שישתמשו בהם לחלקי חילוף ואביזרים של ביבים;
 (2) חיוב התקנת מיתקנים לטיהור מי שופכין כחלק מביב פרטי;
 (3) הרכב הועדות וכשירות חבריהן.
 (ב) שר הפנים, לאחר התייעצות עם שר החקלאות ועם שר הבריאות, רשאי להתקין תקנות בדבר קביעת זמנים לשימוש בכיוב ובדבר דרכי הגשתן ואישורן של תכניות מיתקני טיהור של רשת ביבים מאספים.
- ביטולים ותיקונים 56. בפקודת העיריות (כיוב, תיעול ומים), 1936¹⁰ –
 (1) בכותרת הפקודה וכן בסעיף 1, במקום "פקודת העיריות (כיוב, תיעול ומים)" יבוא "פקודת העיריות (אספקת מים)";
 (2) בסעיף 2 יימחקו ההגדרות של "בור שופכין", "תעלה", "מהנדס" ו"ביב";
 (3) חלק א – בטל;
 (4) בסעיף 17, במקום "בחלק א' של פקודה זו" יבוא "בחוק הרשויות המקומיות (כיוב), תשכ"ב–1962";
 (5) בסעיף 28, במקום "על פי הסעיפים 7, 10 או 20" יבוא "על פי סעיף 20".

⁸ ס"ח 113, תשי"ג, עמ' 6.

⁹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

¹⁰ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 580, עמ' 1.

57. (א) לא ינהגו עוד לפי חוקי עזר על פי פקודת העיריות, 1934, או פקודת המועצות המקומיות, 1941¹¹, בדבר ביוב, בקשר לביוב שהוחל בבנייתו אחרי תחילתו של חוק זה. (ב) התחילה רשות מקומית כדין בהתקנת ביב מאסף אחרי יום ל' בכסלו תש"ך (31 בדצמבר 1959) ולפני תחילתו של חוק זה, תמסור על כך הודעה לבעלי כל נכס שהביב ישמש אותו ותגבה מהם היטל לפי ההוראות של הפרק השלישי ולא ינהגו כביב זה לפי הוראות חוקי עזר כאמור בסעיף קטן (א) בדבר גביית דמי השתתפות.

דוד בן-גוריון חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1164, עמ' 119.

חוק לתיקון פקודת בתי הדואר (מס' 3), תשכ"ב-1962 *

הוספת סעיפים
א3-3

1. אחרי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר ¹ יבוא:

3א. ביקש אדם שירות טלגרף והוצאות הכרוכות במתן השירות עולות על כפל התשלומים הקבועים לפי סעיף 3, רשאי שר הדואר לחייב, לפי חשבונו, את המבקש בתשלום ההוצאות הכרוכות במתן השירות, כולן או מקצתן, בניכוי התשלום הקבוע לגבי אותו שירות לפי סעיף 3.

השתתפות
בהוצאות שירותי
טלגרף

3ב. אם תוך חמש שנים לאחר שניתן שירות טלגרף לאדם שחוייב בתשלום ההוצאות כאמור בסעיף 3א מנוצל הטלגרף למתן שירות למבקש שים נוספים, יהיה שר הדואר רשאי, בתנאים ובנסיבות שיקבע בתקנות, לחלק את סכום כל ההוצאות לפי סעיף 3א שהוצאו למתן השירות בין מספר האנשים שיקבע בתקנות, ולהחליט על חלקו של כל אחד בהן, כאילו היו כולם כאחד מבקשים את שירות הטלגרף אותה שעה; הוזלט על חלקו של מבקש כאמור יזכה בסכום שנתחייב בו עודף על חלקו זה, ובלבד שחובו של מבקש לא יפחת מן התשלום הקבוע לאותו שירות לפי סעיף 3.

חיוב מבקשים
נוספים

3ג. כל סכום שנגבה לפני תחילתו של החוק לתיקון פקודת בתי הדואר (מס' 3), תשכ"ב-1962, בעד מתן שירות טלגרף ולא הוגשה לגביו תובענה לבית המשפט לפני י"א בסיון תשכ"ב (13 ביוני 1962) רואים אותו כתשלום שנגבה כדין, ובלבד שלא עלה על ההוצאות שנגרמו במתן השירות.

דין תשלומים
שלפני תחילת
החוק

¹ נתקבל בכנסת ביום י' בתמוז תשכ"ב (12 ביולי 1962); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 506, תשכ"ב, עמ' 158.

¹ חוקי אי"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח תשי"א, עמ' 221; תשט"ז, עמ' 87.